

21. ASIRDA MÜSLÜMANLAR NE YAPMALI

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü li'l-lâhi hakka hamdihî ve's-salâtü ve's-selâmü alâ hayrî halkihî seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi-ihsânin ecmaîn.

21. asra az bir zaman kaldı. Tabi şimdiden onun üzerine konuşuyor olmak bizim için çok güzel.

Biz müslümanlar için zaman çok kıymetlidir. Türkçe'de bir atasözümüz vardır; "Vakit nakittir." deriz. Ömrün aziz olduğu ve bir sermaye olduğu daima söylenir. 21. asır da bizim gelecek sermayemizdir.

a. Bu hayat bir imtihandır

Dünya bizim için bir muvakkat âlemdir ve biz burada güzel şeyler yaparak Allah'ın rızasını kazanmaya çalışıyoruz. Buradaki bulunuşumuzun sebebi âyet-i kerîmede şöyle izah ediliyor:

لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

*Li-yebülvekküm eyyüküm ahsenü amelâ.*¹

“Hanginiz daha güzel işler yapacak, bunu im-tihan etmek için sizi yarattık.”

Bu hayat bir imtihandır.

Bizim zamana bakışımızda üç durum var-dır; geçen vakte, mâziye muhasebe gözüyle bakarız, hesabını, değerlendirmesini yaparız. Hz. Ömer *radiyallahu anh* şöyle buyuruyor:

حاسبوا انفسكم قبل ان تحاسبوا

Hâsibû enfüsekküm kable en tühâsebû.

“Allah sizi âhirette hesaba çekmeden önce siz burada kendinizin muhasebesini yapın!”

Biz mâzinin muhasebesini yaparız. Mâzide eğer günah işlemişsek bu hesabın sonunda tevbe etmemiz lazım gelir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz şöyle buyuru-yor:

عجلوا بالتوبة قبل الموت

¹ 67/Mülk, 2.

Accilû bi't-tevbeti kable'l-mevti! “Tevbeyi ölmeden evvel, ölüm aniden size gelmeden önce, ölüm sizi aniden yakalamadan önce çabuk yapınız!”

Eğer mâzide güzel şeyler yapmışsak Allah’a şükrederiz, bu salih amellerimizi Allah’ın kabul etmesini dileriz. İstikbal için de iyi niyet taşırız. Çünkü hadîs-i şerîf var:

انما الاعمال بالنيات

İnneme'l-a'mâlü bi'n-niyyât. “Yapılan işler niyetlerine göre sevap kazanır, değer kazanır.”

نية المؤمن خير من عمله

Niyyetü'l-mü'mini hayrun min amelihî. “Mü’minin niyeti icraatından daha kıymetlidir, daha büyüktür, daha sevaplıdır.”

Mâziye tevbe veya şükrediyoruz; istikbale de iyi niyetle bakıyoruz, iyi şeyler kuruyoruz. Eğer istikbale ait iyi bir niyetimizi tahakkuk ettiremezsek bile iyi niyetimizden dolayı Allah bize sevap verir. Onun için istikbale

ait güzel niyetler kurmalı, iyi planlar yapmalıyız.

Şimdi bu girişe göre, müslümanların şimdiye kadarki durumunu kısaca göz önünde bulunduralım ve istikbalde neler yapmamız gerektiğini zikrederim:

Sovyetler Birliği'nin yıkılmasına kadar Rusya'nın sahip olduğu bir blok vardı ve bu bloğun karşısında bir başka blok vardı. "Batı Bloku ile Doğu Bloku" deniliyordu, "Kapitalist blokla Komünist blok" deniliyordu. Dünya üzerinde iki büyük güç bunlardı. Bir de bunlara uymayan üçüncü blok vardı.

Rusya'nın Amerika ile rekabeti bırakmasından sonra, "Doğu ile Batı" yerine, "Kuzey ve Güney" diye bir cephe değişmesi oldu. Amerika eskiden kendisine Rusya'yı düşman kabul ediyor, ona karşı çarpışıyordu. Şimdi Rusya ile anlaştı; hepsi belli bir çizginin kuzeyinde "gayrimüslim blok" teşkil ettiler. Onun güneyinde Cezayir'den başlayan, Endonezya'ya kadar giden bir İslâmî kuşak var. Şimdi durum, kuzey ve güney kutuplaşmasına dönüyor

Eskiden Amerika'nın, Batı'nın karşısında bir düşman şehir olarak Moskova vardı. Şimdi Amerika, İngiltere, Moskova hepsi birden söylüyor ki hepsinin karşısında düşman şehir olarak Mekke var. Sadece Amerika'nın değil Avrupa'nın da Rusya'nın da genel stratejisi, karşılarında İslâm'ı bir düşman blok olarak görmek. Kendileri anlaşıyorlar ama karşılarına İslâm'ı alıyorlar. Artık onların karşısında Moskova değil Mekke var; böyle düşünüyorlar.

Dünyada süper güç olarak Amerika'nın, Avrupa'nın ve Rusya'nın İslâm devletlerine bakışı şöyle: Kendisinin emrinde hareket etmiyorsa, o devlet anarşist bir devlet olarak nitelendiriliyor. Mesela Sudan ve İran gibi.

Bazı İslâm ülkelerinde yöneticiler ile halk arasında ayrılık var, çatışma var... Ayrıca dünya üzerinde, müslümanların ezilen azınlık olarak bulunduğu gayrimüslim ülkeler var. Müslüman azınlıklar eziyet görüyor, zulüm görüyor. Bir de bazı demokratik Avrupa ülkelerinde -mesela İngiltere'de- olduğu gibi müslümanların yaşadığı ve nispeten o ülkelerin halklarının sahip olduğu haklara ve hürriyetlere sahip olan yerler var...

Maalesef, halkı ve devletiyle gönül huzuru ile tam mânasıyla İslâm'ı tutup da, İslâm'ı savunmayı esas almış olan ve bunun bayraktarlığını yapan bir devlet belirgin olarak ortada yok... Hem hükümeti hem halkı ile İslâm'a hizmet etmeyi esas almış olan, tam mânasıyla gönlümüzü bağladığımız, arzu ettiğimiz, temenni ettiğimiz ideal bir devlet mevcut değil.

b. 20. yüzyılı değerlendirelim

21. yüzyıla giriyoruz. 20. yüzyılı değerlendirelim.

Hilâfete sahip olan bir Osmanlı Devleti vardı ve dünyanın her yerindeki müslümanlara sahip çıkıp yardım etmeye çalışıyordu. Birinci Cihan Harbi'yle o çöktü ve birçok İslâm ülkeleri büyük sıkıntıların içine girdiler. Bir kısmı sömürülme bir kısmı da esir olma durumuna düştüler.

Sonra 20. yüzyılın ilerleyen yıllarında müslümanlar esaretten kurtulmaya ve bağımsızlıklarını elde etmeye başladılar. Bir ara 19. yüzyılın sonunda ve 20. yüzyılın başında, "Artık İslâm bütün kuvvetini kaybetti, dünya üzerinden silinecek; onun izi, eseri kalmadı." diye

düşünen insanlar zuhur etmeye başlamıştı. Ama görüldü ki İslâm yok olmamıştır, mevcuttur ve gelişmesini göstermeye başlamıştır.

Bir münevverin müslüman olabilmesinin veya Müslümanlığını göğsünü gere gere söyleyebilmesinin çok zor olduğu yıllar geçti ve onun yerine İslâm, dünya üzerinde kapitalizmin, komünizmin ve diğer beşerî sistemlerin karşısında en kuvvetli sistem olarak kendisini savunmaya ve kabul ettirmeye başladı. İslâm'ın fikrî planda savunması yapıldı; öteki beşerî sistemlerden daha üstün olduğu neşredilen yüzlerce, binlerce kitapla ispat edilmeye başlandı.

Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretlerinin vaadi var:

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Yürîdûne li-yutfîû nûra'l-lâhi bi-efvâhihim va'l-lâhu mütimmü nûrihî velev kerihel-

kâfirûn.² “Allah’ın nurunu ağızlarıyla söndürmeye çalışıyorlar ama Allah nurunu tamamlayacaktır, söndürmeyecektir.”

Allah’ın vaadi yerine geldi, Allah’ın vaa-dinin hak olduğunu herkes gördü. İslâm yok olmuyor; hepsinden daha kuvvetli olarak, bütün beşerî sistemlerin üstünde yaşamaya devam ediyor.

Muhtelif ülkelerde birçok İslâm münevveri, birçok İslâm lideri yetişti. Mısır’da, Pakistan’da, Hindistan’da, Türkiye’de, dünyanın birçok ülkesinde büyük liderler yetişti, İslâm münevverleri çoğaldı.

İşin en güzel tarafı, İslâm; gençler, üniversiteliler, münevverler ve alimler tarafından benimsenmeye başladı. Birtakım insanlar müslüman olmaya başladı. Mesela bizim ülkemizde, başını örten kızlar mücadele vererek, dinini yaşayarak yüksek tahsil yapan insanlar, İslâm için fedakârca çalışan gençler yetişti.

² 61/Saff, 8.

Avrupa'da ve Amerika'da kuvvetli İslâmî organizasyonlar, federasyonlar kuruldu. Kuvvetli bir neşriyat yapılıyor, dünyanın her diline çevriliyor, müslümanlar bunlardan istifade ediyor.

Müslümanlar Avrupa ülkelerinde ve Amerika'da seçimlere tesir edecek güce eriştiler. İsveç gibi, Almanya gibi bazı ülkelerde belediye başkanlıkları kazanan, milletvekili olan müslümanlar var. Almanya'da, İngiltere'de, Amerika'da, birçok ülkede müslümanların nüfusu milyonları geçiyor.

Bütün bunlar 20. yüzyılın muhasebesinin, incelenmesinin sonucudur. Esaretten hürriyete, İslâm'ın horlanmasından sevilmesine, hayat dışına itilmesinden hayatın içine çekilmesine, baş tâcı edilmesine, zayıflıktan kuvvetliliğe doğru bir gelişme var. Bunların hepsi bizim için Allah'a hamd edilecek, şükredilecek güzel gelişmelerdir.

Bunun karşısında İslâm'a karşı mücadele eden, İslâm'ı yok etmeye çalışan birtakım hareketler de var. Fakat bu hareketler, bir bakıma İslâm'ın gücünü ispat ediyor. Yani, İslâm

güçlü ki onun karşısında bu kadar büyük reaksiyoner hareketler oluyor.

Düşmanlarının olması da tabiidir. Çünkü rakip dinler var, müslümanların uyanmasından korkan bazı sömürgeciler var. Fakat bütün çırpınmalara rağmen İslâmiyet gelişmeye devam ediyor.

Bir misalle söyleyeyim: Roma'nın belediye başkanı veya İtalya'nın bir yetkili şahsiyeti, "Mekke'de bir kilise inşa edilmedikçe, Roma'da bir cami açılmaz!" dediği halde, birkaç hafta önce Roma'da müslümanlar bir cami inşa ettiler. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in İstanbul'un fethedileceğine dair bir müjdesi olduğu gibi Roma'nın fethedileceğine dair bir müjdesi de var; bu onun bir adımı olmalı. Ama bu fetih silahla değil, *lâ ilâhe illallâh* yoluyla olacak.

Dünyanın bir teknolojik gelişmesi var ve dünya üzerinde birtakım ekonomik gruplaşmalar var; onu da bahis konu edelim. Devletler birleşip bir araya geliyor, ekonomik gruplar teşkil ediyor. Mesela Avrupa'da "AT, Avrupa

Topluluğu” Amerika’da “NAFTA Kuzey Amerika Ekonomik Birliği” ve Pasifik’te “Pasifik Ekonomik Birliği” gibi. Devletler bir araya geliyor, büyük bir grup teşkil ediyor: Kanada, Amerika, Meksika birleşiyor, büyük bir pazar teşkil ediyor. Avrupa’da küçük ülkeler birleşiyor, Avrupa Topluluğu haline geliyor.

Durum bu. Geriye doğru mâzinin değerlendirmesine baktığımız zaman iyi taraflarıyla, kötü taraflarıyla yirminci yüzyılın durumu bu.

Şimdi biz bu durum karşısında ne yapmalıyız; onları kısaca açıklamak istiyorum:

Dünya üzerindeki bu gruplaşmalara dikkat etmezsek olmaz. Dünyadaki büyük gruplaşmaları nazarı dikkate almamız gerekiyor. Hem onları hedef alan çalışmalar yapmalıyız hem de biz müslümanlar olarak kendimizi geliştirmeye çalışmalıyız. İlk yapılacak şey kendimizin İslâm’ı doğru öğrenmesi, anlaması ve yaşamasıdır. Yani iyi müslüman olmamız ve kendimizi iyi yetiştirmemizdir.

Şeyh Sa’dî’nin Farsça güzel bir şiiri var, şöyle diyor:

کسی کند چون بد از آهن شمشیر نیک

Şemşîr-i nîk ez âhen-i bed çün küned kesî.

“Kötü bir demirden iyi bir kılıç nasıl yapılabilir?”

Kötü demirden iyi kılıç yapılamaz. Malzeme iyi olmalı ki, müslümanların şahısları iyi olmalı ki İslâm toplumu kaliteli olsun. Biz kendimiz iyi müslüman olduğumuz zaman başka insanlara da müslümanın güzel bir örneğini göstermiş olacağız. Böylece öteki insanların İslâm’a gelmesi için güzel bir ortam hazırlamış olacağız.

Bizim asıl vazifemiz; Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in asıl vazifesi ve sahabe-i kirâmın da *-rıdvanullahi aleyhim ecmaîn-* ondan öğrenerek yaptığı asıl hizmet, İslâm’ı başkalarına anlatmaktır. Hayatlarındaki en mühim çalışmaları bu idi. Bizim bu çalışmayı bütün kuvvetiyle canlandırmamız lazımdır! Bunu durdurduğumuz için İslâm âlemi geriledi.

Bunu bir misalle açıklamak istiyorum:

Pakistan'dan bir grup müslüman Amerika'ya gidiyorlar, Washington camiinde konuşmalar yapıyorlar ve bir Amerikalı mühendisin müslüman olmasını temin ediyorlar. O Amerikalı müslüman onlara şöyle diyor:

“Allah sizden razı olsun! Amerika'ya geldiniz, bizi İslâm'la tanıştırdınız, küfürden kurtardınız, şirkten kurtardınız, bize âhiret hayatımızı sağladınız. Siz de yetişmiş bir elemanı bir anda kazandınız. Yani ben mühendisim; şimdi kalbimle müslüman olduktan sonra bütün müktesebatımla İslâm'a hizmet edeceğim. Siz bu İslâmî çalışmanıza devam edin! Bakın bir küçük sözle, bir insanın hem âhiretini kurtarıyorsunuz, müslüman ediyorsunuz hem de bir eleman kazanıyorsunuz. Bu çalışmayı çok yaptığınız zaman birçok insanı kolayca kazanacaksınız, İslâm kuvvetlenecek.”

Benim incelemelerime ve incelemelerimin sonundaki şahsî kanaatime göre, Osmanlı İmparatorluğu'nun çökmesinin sebebi, tebliğ çalışmasının zayıflamasıdır. Anadolu'ya ve Balkanlar'a ilk başta sırf İslâm'ı tebliğ için gittiler. Çalıştılar ve çok büyük başarılar elde et-

tiler. Sonra bu çalışmaları yavaşlatınca, başarıları geriledi. Öteki insanların müslüman olmaması, düşman olması devam ettiği için aleyhlerine döndü.

Daha önce İslâm'ı tebliğ çalışması yapınca Arnavutlar gibi, Boşnaklar gibi birçok Avrupa kavimlerini müslüman etmişlerdi. Bu çalışmayı durdurunca, müslüman olmayan kavimler toplanıp kendilerine düşmanlık ettiler. Onların karşısında duramadılar. Tebliğ alışması durduğu için yıkıldılar.

Osmanlılar tebliği tam mânasıyla durdurmadılar ama çalışmalarının ana fikri olmaktan çıkarıp kenara aldıkları için böyle oldu. Halbuki ilk baştaki gibi sırf Allah'ın dinini yayma çalışması yapmaya devam etselerdi bütün Avrupa müslüman olurdu.

Onların Avrupa'ya tesiri; Katolikliğin karşısında Protestanlığı, Uniteryanizm'i ve diğer mezhepleri meydana getirmişti. Mesela heykellere tapılmaması gerektiğini söylemeye başlamışlardı. Macaristan'da ve sair ülkelerde "Uniterian mezhebi" gibi Allah'ın bir olduğunu

kabul eden hıristiyan mezhepleri ortaya çıkmıştı. O çalışmalara devam etselerdi, bu tesir Avrupa'nın müslüman olmasına yol açabilecekti.

Avrupa'nın rönesans ve reform denilen hareketleri, hem ilimdeki hamleleri hem dindeki değişmeleri, müslümanların onlara tesiriyle olmuştur. Bu tesirin kuvvetle devam ettirilmesi mümkün olsaydı sonuç başka türlü olabilecekti. Oradaki kusurları dolayısıyla başarısızlık oldu. Biz şimdi bu hatayı anlayıp, bundan vazgeçmeli, İslâm'ı anlatmayı en büyük gaye edinmeliyiz.

Kendimizin iyi müslüman olması, bir; İslâm'ı başkalarına anlatma çalışması yapmayı çok kuvvetle devam ettirmemiz, iki.

c. Kuvvetli Müslüman olmamız gerekiyor

Üçüncüsü, kuvvetli müslüman olmamız gerekiyor. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in bir hadîs-i şerîfnde “kuvvetli Müslümanlık” hakkında şöyle buyuruyor:

المؤمن القوي خيرٌ وأحبُّ إلى الله من المؤمن
الضعيف وفي كلِّ خيرٍ

*el-Mü'minü'l-kaviyyü hayrun ve ehabbü
ila'l-lâhi mine'l-mü'mini'd-daîfi ve fî küllin
hayr.* “Kuvvetli müslüman zayıf müslümandan
Allah’a daha sevgilidir ve insanlar için daha
hayırlıdır. Bütün müslümanlar hayırlı olduğu
halde kuvvetli müslüman daha hayırlıdır.”

Bu hadîs-i şerîfin gösterdiği hedef müslü-
manın “kuvvetli müslüman” olmasıdır.

Nasıl kuvvetli müslüman olacağız?

1. İlk önce bedenen kuvvetli olacağız.
Kuvvetli müslüman öteki müslümanlara her
yönden daha rahatlıkla, sıhhatle hizmet ede-
bilir. Onun için sıhhatimizi korumaya çok dik-
kat edeceğiz.

Mesela sigara içmememiz, içki içmeme-
miz lazım. Vücudumuzun hakkını vermemiz,
vücuda ihtimam etmemiz, vücudu kuvvetlen-
dirmek için gerekli her şeyi yapmamız lazım!

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sel-
lem* buyuruyor ki:

نفسك مطيقتك فارفق بها

Nefsüke matıyyetüke fe'rfak bihâ. “Nefsin senin kullandığın bir bineğin gibidir, ona yumuşak davran!”

Yani bineğini hor kullanma. Bu vücudunla, bu nefsinle ömür boyu bir yere gideceksin; onu iyi kullan! Bu, bedenen kuvvetli olmamız için birtakım çalışmalar yapmamız gerektiğini gösteriyor. Gençlerimizin sıhhatli bir vücuda sahip olması yönünde birtakım teşkilatlar kurmamız gerektiğini gösteriyor.

2. Kuvvetli olmanın diğer bir şekli ruhen kuvvetli olmaktır. Bunun için de gençleri derleyen toplayan, insanları derleyen toplayan cemiyetler, cemaatler kurmak lazım!

Ruhun kuvvetlenmesi için tasavvuf önemli bir vasıtaadır. Tasavvufî, rûhî bir terbiye gereklidir. Çünkü Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyruluyor:

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

*Kad efleha men zekkâhâ.*³ “Kim kendisini rûhen kuvvetlendirirse o felâh bulacak.”

3. Ayrıca sağlam bir ahlâka sahip olmamız lazım! Bu da yine tasavvufî bir eğitimle olur. Mesela ihlâs, yaptığı şeyi Allah rızası için yapmak; mesela sıkıntıların karşısında sabır; mesela başka insanlara merhamet etmek; mesela, müslümanları sevmek. Bunların hepsi birer ahlâkî vasıftır ve bir eğitimle sağlanması gerekir.

Sabırlı, merhametli, ihlâslı, azimli olmak, meşakkatler karşısında yılmamak... Bunların hepsi bir eğitim gerektiriyor. Bu eğitimin yapıldığı müesseseler, bugünkü modern toplumlarda yok. Tasavvuf bir tarafa bırakılırsa, bu eğitimin verildiği müesseseler yok! Böyle bir çalışma da yapmak lazım!

4. Malî ve ekonomik yönden de müslümanın kuvvetli olması lazım!

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz zamanında da ashabın zenginlerinin

³ 91/Şems, 9.

cömertliği ile müslümanlar çok şeyler kazandılar. O devirde İslâm'ın gelişmesinde ve müslümanların hizmetlerinde onların yardımları kullanıldı.

Mesela Hz. Ebû Bekir *radıyallahu anh*, mesela Hz. Osman *radıyallahu anh* ordu teçhiz ettiler, fakirlere yardım ettiler; İslâm'a her yönden hizmet ettiler.

Evet, biz müslüman olarak dünya ehli değiliz, maddenin esiri değiliz, maddeyi sevmiyoruz ama madde İslâm'ın ve müslümanların hizmetinde büyük faydalar sağladığı için ona önem vermeliyiz. Biz dünyayı sevmiyoruz.

حُبُّ الدنیا رأسُ كلِّ خَطِيئَةٍ

Hubbû'd-dünyâ re'sü külli hatîeh. “Dünyayı sevmek her türlü yanlış işin başlangıcıdır, kaynağıdır.” Biz dünyayı sevmiyoruz, âhireti seviyoruz ama İslâmî hizmetler için dünyalık, para ve diğer malî imkanlar gerekli olduğu için onları da sağlamak lazım!

Bu zihniyetle biz Türkiye'de -misal olsun diye söylüyorum- maddî imkânlarımızı bir

araya getirdik; radyo yayınları televizyon yayınları kurduk, kolejler kurduk, dergiler çıkarıyoruz, kitap yayınları yapıyoruz. Bizim radyo yayınlarımız, Türkiye’de en önde gelen özel yayınlardan... Şimdiye kadar 20 ilde yayın yapıyorduk, şimdi artık uydudan yayın yapmaya geçiyoruz.

Bütün bunlar maddenin, malî ve ekonomik meselelerin de önemli olduğunu gösteriyor. Fertler olarak, cemaatler olarak bu bizim için önemli olduğu gibi müslüman devletler için de önemli. Çünkü onlar kuvvetli olduğu zaman, yardıma muhtaç diğer İslâm ülkelerine rahatlıkla yardım gönderebiliyorlar.

Avrupalılar’ın AT’yi, Amerikalılar’ın NAFTA’yı kurduğu gibi, Pasifik’te Ekonomik Birliği kurulduğu gibi, müslümanların da bu 21. asırda, kendi aralarında ekonomik birlikler kurmaları lazım!

5. Ayrıca siyasî yönden kuvvetli olmamız gerekiyor. Hem kendi ülkemizde siyasî yönden devletin yönetiminde söz sahibi olmalıyız, isteklerimizi yerine getirmek için çalışma yap-

malıyız hem de dünya üzerindeki müslümanlarla ilgili beynelmilel meselelerde yaptırım gücü olan gruplar teşkil etmeliyiz. Müslüman ülkeler de kendi aralarında, müslümanların menfaatlerini korumak için siyasî bir grup teşkil etmeli

Müslümanlar yirminci yüzyılda bu anlamda kuvveti sağlamış olsaydı, Bosna'da bu zulmü durdurabilirdik; Çeçenistan'da, Keşmir'de, Kıbrıs'ta, dünyanın her yerinde müslümanların aleyhine çifte standartlar kullanılarak yapılan zulümleri durdurabilirdik.

6. Bundan sonra, ilim ve teknoloji yönünden de güçlü olmamız lazım! Pakistanlı kardeşlerimizin de atom bombası teknolojisine sahip olduğunu haber alıyoruz, bundan memnuniyet duyuyoruz.

Türkiye'nin ve diğer İslâm ülkelerinin teknolojik gelişmesinden ve standartlarının yükselmesinden de mutluluk duyuyoruz. Şu anda Türkiye'de, Mısır'da, Pakistan'da, Arabistan'da, yetişmiş pek çok kaliteli ilim adamımız

var, profesörler var. İnşaallah yakın bir gelecekte, 21. yüzyılda kendi kendimize ilmî ve teknolojik araştırmalarımızı ve çalışmalarımızı geliştirecek bir seviyeye ulaşacağız.

7. 21. yüzyılda müslümanların yapması gereken önemli işlerden birisi de müslüman milletler, fertler ve devletler arasındaki alâkaların kuvvetlendirilmesidir.

Türkiye’de tahsil yapabilecekleri halde; “Oraya gitsinler, oralarla alâkamız kuvvetlensin.” diye birçok öğrencimi de tahsil yapmaları için İslâm ülkelerine gönderiyorum. Hatta biraz özel bir şey olarak; alâkaların sağlam temellere oturması için dış ülkelere evlenmelerini dahi tavsiye ediyorum.

الكفر ملة واحدة

El-küfrü milletün vâhideh. “Küfür tek bir millet” olduğu gibi müslümanlar da “tek bir ümmet” tir. Böylece her yönden yardımlaşma, sağlam ve tabîî temellere oturacak. Çünkü müslümanlar birbirini tanıyacak.

Tabi biz bir takım önemli müesseselerin de mutlaka müslümanların elinde olmasını istiyoruz. Bu önemli müesseselerden birisi basın yayındır, bir diğeri de eğitim müesseseleridir.

8. Bir sonuncu şey de herhangi bir şekilde müslüman ülkelerin birisinde bir problem, bir zulüm, müslümanlara karşı bir baskı olursa öteki ülkelerden onu koruyacak bir mekanizmanın geliştirilmesi lazım geldiğine inanıyoruz.

Mesela Cezayir'de halk birilerini seçti ama o seçilenlerle birtakım güçlerin mücadelesi var. Bunları durduracak bir mekanizmayı kurmak lazım!

Nasıl Batılılar veya İslâm düşmanları, İslâm ülkelerinde böyle oyunları yapabilecek mekanizmalar kurmuşlarsa biz de bu mekanizmaları tesirsiz hale getirecek İslâmî bir karşı mekanizma kurmalıyız.

İslâm düşmanları, bir İslâm ülkesinde birtakım oyunlar yapmak için gizli mekanizmalara sahipler. Orada iktidarla oynuyorlar, iktidarı kazanana zorluk çıkarıyorlar; böyle bir

gizli mekanizmaları var. Keşmir’de bunu yapıyorlar, Cezayir’de yapıyorlar, Çeçenistan’da ve başka yerlerde yapıyorlar. Onların bu mekanizmaları gibi İslâm’ı koruyacak bir karşı mekanizmayı müslümanların kurması lazım! Çünkü İslâm’ın selameti, bekâsı buna bağlı...

Böyle yapar, kendimizi korur ve bu şekilde çalışırsak bu çalışmalar bütün İslâm ülkelerinde yapıldığı zaman inşaallah 21. yüzyıl müslümanların olacak ve zafer müslümanların olacak!

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Ve’l-âkıbetü li’l-müttakîn. “Güzel sonuç müttakîler içindir.”

es-Selamü aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtüh!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

17 Safer 1416 / 15.07.1995

[Bütün KONFERANSLAR’a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

